

кошница, въ която се бълъеха парчета сланина. Всички тѣзи и крахтата се спрѣха на двора и сайваната, а ученикътъ мяукайки и попѣтъ съ високо дигнатъ кръстъ, притиснатъ о китка босилекъ, влѣзоха въ стаята опредѣлена за живѣне,

Дѣдо Благой, баба Благойца, синѣтъ, снахата и цѣлото имъ домочадие се изредиха да цѣлуватъ светия кръстъ и се попрѣскаатъ за здраве. Следъ това попѣтъ развърна дѣсница да попрѣска стаята. До като всичко това стане, баба Благойца, която втора се отреди, дотърча съ бѣклица вино и павурче ракия. Снахата забоди мръвка отъ тигана, който пѣждѣше на кюмбето и подаде мезе, а синѣтъ взе въ саханъ нѣколко парчета и изнесе на поповитѣ прислужници, които непреставаха да мяукатъ.

Следъ всичко това, баба Благойца и снаха ѝ захлопаха вратитѣ на стаитѣ, зимника, хамбара и обора и заизнасяха дикисбата за попа. Сега се почна усилено мяукане и обаждане: „Брашното тукъ“ . . . „Фасулѣтъ отпредъ“ . . . „Болгурѣтъ отзадъ“ . . . „Царевицата тука“ . . . „Мастѣта въ бакѣра“ . . . Изобщо всѣки на свой редъ се обаждаше, щомъ чуе, че нѣкой врата хлопне и зърне, че дикисбата е за неговия чувалъ или дисаги.

Съ всичко туй, нѣколко мяукане на излизане и сърдитъ кучешки лай се свърши предъ Йорданъ-деновиятъ обичай.

Е. Кювлиевъ.

Кой е най-силниятъ.

Индийска приказка.

Въ едно индийско планинско село живѣлъ единъ много храбъръ главатаръ. Когато чужди племена го нападали, той ги отблъсквалъ, а когато страшнитѣ северни великани прииждали и отвличали жени и деца, той успѣвалъ да ги догони и избави отвлеченитѣ. Той прогонилъ и злитѣ магесници, които обитавали пещеритѣ.

Всѣки обичалъ великия главатаръ и всѣки му се подчинявалъ. Но тѣзи му подвизи го направили много суетенъ. Той започналъ да си мисли, че е най-голѣмия храбрецъ на свѣта.